

OPINIÓ

FULLS DE L'ANOIA

Antoni Dalmau Ribalta

ESCRIPTOR

CALAF, MIL ANYS

La vila de Calaf està celebrant el seu mil·lenari, amb profusió d'iniciatives i actes que donen relleu a un aniversari tan rodó, tan important. La celebració, realment transcendent, és tal volta un bon pretext per ocupar-se una mica d'una part de la comarca que massa anoiencs es miren a una distància excessiva, terriblement allunyada dels paràmetres habituals de la seva vida quotidiana. Res de nou, d'altra banda. Tot-hom està d'acord que l'Anoia és el resultat de la fusió administrativa de realitats distintes que allò que tenien principalment en comú era formar part d'una frontissa territorial que no acabava d'encaixar en les comarques veïnes. No cal ser geògraf

per distingir-hi, com a mínim, l'espai central de la Conca d'Òdena, la zona segarrena del nord, la zona propera al massís de Montserrat i la zona penedesenca del sud. A més, naturalment, de territoris més petits que no acaben de quadrar en aquest esquema. No hi ha dubte de la preeminència de Calaf en la zona que se sol anomenar com a Alta Anoia o Alta Segarra. Tota una realitat econòmica, històrica i social d'un conjunt de pobles eminentment rurals s'articula al voltant d'una capitalitat indiscutible. Aquesta ha estat la força de Calaf: la consciència de ser el cap i casal d'un conjunt de municipis més petits que, en la seva rodalia més propera i sense necessitat de recórrer a Igualada o a Man-

resa, li han reconegut aquest paper capital. Això ha estat percebent amb claredat pels calafins, que més d'una vegada han pensat que, per aquest sol fet, la realitat que viuen de manera quotidiana havia de plasmar-se en una àrea administrativa. I aquesta ha estat, doncs, la feblesa de la vila mil·lenària: ni les dimensions del territori, ni la demografia, ni el potencial econòmic de Calaf no li permetien aspirar a una capitalitat reconeguda. Atrapats en aquesta contradicció, molts calafins i molts anoiencs han optat per la ignorància

«Atrapats en aquesta contradicció, molts calafins i molts anoiencs han optat per la ignorància mútua més absoluta»

mútua més absoluta. Els del nord, els segarrencs, han festejat amb altres propostes de signe administratiu que dividirien l'Anoia. I els del sud, de la conca d'Òdena en avall –començant massa sovint per Igualada i acabant sobretot pels de la part penedesenca–, han tendit a ignorar per complet la realitat segarrena i deixar-se enlluernar per l'imens uclador de Barcelona o del Baix Llobregat. I així ens trobem, veïns massa forçats i massa desconeguts d'una mateixa comarca, d'un conglomerat sense solució. Totes les hipòtesis que s'han formulat, totes les propostes administratives al voltant del nostre territori, han fracassat, perquè han volgut violentar una realitat probablement inamovible: continuem sent una

frontissa i ens articulem només seguint un riu que travessa aquesta realitat territorial de dalt a baix. Tinc la impressió, a vegades, que ni els de Calaf s'avenen a admetre les coses tal com són ni els igualadins s'esforcen gaire a integrar aquest territori. I si no ens coneixem millor, mal serem capaços d'acceptar-nos en la nostra realitat econòmica, paisatgística, social. És un error, esclar: un error que exigiria polítics d'alçada que, admetent una pluralitat inevitable, fossin capaços de teixir relacions i complicitats molt més sòlides, molt més profundes. I així estem: el mil·lenari de Calaf –tot un mil·lenari!– no sembla que emocionï gaire els qui viuen més enllà de Copons o les Maioles...

HI HA MOLTES RAONS PER CONSERVAR EL CONSERVATORI

TRIBUNA

Joan Morros

DINAMITZADOR SOCIOCULTURAL I COORDINADOR DE L'ASSOCIACIÓ EL GALLINER

Aviat farà un any que els treballs de revisió del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) van posar sobre la taula la possibilitat d'ampliar la plaça Sant Domènec amb l'enderrocament del teatre Conservatori. En el moment que es va conèixer aquesta proposta les tres entitats que hi fem programació estable, Imagina't, Cineclub i El Galliner, vam demanar a l'equip de govern obrir un debat i que no es prengués una decisió d'aquesta envergadura sense consultar les entitats culturals de Manresa. Vam elaborar un manifest argumentant els inconvenients que podia representar l'enderrocament del teatre Conservatori i el vam

presentar a l'Ajuntament i als mitjans de comunicació. Ens pocs dies el manifest anomenat «Conservem el teatre Conservatori» va tenir l'adhesió de més de 50 entitats culturals de la ciutat. L'11 de juliol de l'any passat l'alcalde de Manresa va anunciar que la decisió sobre el futur del teatre Conservatori es prendria a partir del resultat d'una consulta vinculant als manresans i manresanes que es faria durant l'any 2014. El 5 de març passat, es va anunciar la data i la pregunta. Les dates, el 10 i 11 de maig, aprofitant que se celebra al centre de la ciutat l'ExpoBages. La pregunta: «Creu que el nou Pla General ha de preveure l'ampliació de la plaça Sant Domènec sense l'edifici del teatre Conservatori?». Coneguda la data i la pregunta de la consulta, els defensors de conservar el teatre Conservatori ens vam posar en marxa per preparar una campanya informativa per demanar el no a l'enderroc del teatre. Vam convocar les entitats adherides, a hores d'ara 108, en una reunió a l'escenari del mateix teatre i d'allà van sortir les accions per promoure el debat i la participació en la consulta.

La campanya per demanar el no a l'enderroc va començar el 22 d'abril i té com a objectiu fonamental donar a conèixer les raons principals per les quals considerem important que es mantingui el teatre Conservatori. La primera de les 5 raons és la necessitat de donar continuïtat a les activitats de tot tipus que actualment s'hi realitzen i que entre el teatre i la sala Sant Domènec acullen més de 50.000 usuaris a l'any. S'ha de reconèixer que tant els plafons de l'exposició que hi ha a la sala de la Plana de l'Om, com les explicacions que donen els tècnics del POUM preveuen que, en cas que es decidís enderrocar el Tori, abans de l'enderrocament es construiria un nou teatre de capacitat similar (500 butaques) al teatre Conservatori en un altre indret també del barri antic. Des del col·lectiu «Conservem el teatre Conservatori» tenim altres raons per demanar la continuïtat del teatre, com és el fet que es tracta d'un teatre situat al començament del barri antic i amb gairebé 136 anys d'història, que ha generat una vinculació sentimental estreta amb la gent, sigui com a escenari de records per-

sonals sigui com l'espai on moltes entitats i organitzacions realitzen especialment activitats de difusió de la cultura popular (Innocentada, esbarts, festivals d'escoles i instituts, Fira Mediterrània, cases regionals...). També considerem important, i així ho avala l'estudi extern encarregat per l'Ajuntament, que des del punt de vista patrimonial el teatre Conservatori forma part d'un complex arquitectònic valuós, amb elements protegits integralment com les restes del claustre del segle XVIII, la façana principal de la Muralla o el mateix interior del teatre, a la italiana amb decoració d'estil neoclàssic. No veig que tingui gaire sentit que un teatre que està en ple rendiment, que té un cost de funcionament raonable (ingressos superiors a les despeses) i que és estimat i defensat per molts ciutadans es vulgui enderrocar sense tenir clar quin dels diferents usos que s'han anat esmentant en menys d'un any es vol donar a la plaça que resultaria de l'enderrocament. Queden uns quants dies per pensar-hi abans d'anar a votar. Aprofitem-los.

John Parish
Screenplay
dilluns, 12 de maig - 21:0h Sala Petita

Únic concert a Catalunya!

ORGANITZA

AMB EL SUPORT DE

MECS MANRESANA PERFORMANTS ESCÈNICS

Ajuntament de Manresa

el Galliner

IBERPARAH

Grup CATALANA OCCIDENT

Estrella

TOUS

COL·LABORA

Regió7

entrades kursaal.cat 938723636